

Sveriges europeiska intressen

Ett svenskt medlemskap i EG börjar att framtona som allt mera av en realitet i den svenska debatten. Och massmedia hanterar frågan på sedvanligt sätt. Allt oftare hörs inslag om hurvida den eller den gruppen skulle kunna tänkas tjäna eller förlora på ett svenskt medlemskap, allt sett i ett kortsiktigt perspektiv.

Alltför sällan riktas blicken mot omvärlden och mot framtiden i syfte att utreda hur Sveriges och svenskarnas intressen bäst tillgodoses i en värld i kraftig förändring. Denna värld kännetecknas av en snabbt ökande internationalisering eller snarare globalisering av mänskliga och samhällsliga förhållanden.

Till den snabba internationella sammanflätningen av tidigare nationella nätverk bidrager först och främst frihandeln och marknadsekonomi och den tekniska utvecklingen. I telekommunikationernas och hemelektronikens nya värld har helt nya möjligheter öppnat sig för människorna, företagen, organisationerna och myndigheterna att snabbt stå i förbindelse med varandra. Till detta bidrager också de allt snabbare transportererna.

Om tekniken berättar om de nya möjligheterna så levandegör den också de nya hoten: miljöförstörelsen, vapenteknologins spridning, terrorismen och narkotikahandeln. Fram träder frågor som är gränsöverskridande till sin natur och som måste lösas i internationell samverkan. Också *de politiska besluten måste internationaliseras.*

Många av framtidsfrågorna är sådana att de kräver beslut i internationell samverkan: miljön, energifrågan, ekonomin, hälsohot som aids, terrorismen m m. Utrikespolitiken kommer i framtiden allt

mindre att handla om relationer mellan stater och allt mera om staters förhållande till gemensamma problem. Nationalstaten måste vara beredd att ge avkall på delar av sitt suveräna beslutsfattande till förmån för ett deltagande i gemensamma internationella beslut.

Detta är den världsomfattande utveckling som också Sverige och svenskarna lever i och därför blir frågan om Sveriges deltagande i eller isolering från den europeiska integrationen inte bara en fråga om Sveriges förhållande till Europa utan också om svenskt samhällslivs öppenhet gentemot den allmänna internationaliseringen över huvudtaget. En förklaring till dynamiken och attraktionskrafterna i den europeiska integrationen är att den i så hög grad stämmer med internationella trender.

Sverige måste i likhet med många andra europeiska stater efter revolutionsåret 1989 återigen definiera sina grundläggande nationella intressen.

Är det i Sveriges nationella intresse att bli fullvärdig deltagare i den integrationsprocess som i drygt trettio år pågått nere på kontinenten, nedrivandet av gränser i både materiell och andlig bemärkelse och framväxten av det övernationella beslutsfattandet i syfte att lösa gemensamma problem, eller kan Sverige finna en egen annorlunda väg mot framtiden där den formella suveräniteten bibehålles?

Detta senare alternativ diskuteras sällan i realistiska termer. EG-motståndarna låtsas som om Sverige kan fortsätta ungefär som nu, med skyhöga skatter, offentliga monopol och en i deras ögon jämlik välfärd när sanningen är den att denna svenska modell redan vilar på ytterst bräcklig grund. Ett uteblivet EG-med-

lemskap skulle med förödande kraft avslöja ihålligheten i denna välfärd och devalveringarna skulle ställa sig på rad. EG-motståndarna säger sig värna om den svenska modellen och beskyller EG-förespråkarna för att vilja åstadkomma ett systemskifte. Verkligheten är den att skall vi kunna bibehålla det goda i den svenska modellen — ett omfattande trygghetssystem — så är ett EG-medlemskap oundvikligt. Ett medlemskap ger oss möjlighet att få ta del av den europeiska tillväxten och de omfattande industriinvesteringar som i dag kommer EG-området till del. Självfallet måste Sverige samtidigt sänka skatterna, bryta upp de kostsamma offentliga monopolen och skaffa en stabil valuta, men denna process blir mindre omvälvande i det fall vi samtidigt får draghjälp av EG till högre tillväxt än om vi väljer den isoleringens väg som förespråkas av vänstern.

Ett Sverige lösligt fogat till det dynamiska EG kommer att få känna den internationella konkurrensens isvindar betydligt hårdare och kommer att få betydligt svårare att bibehålla och utveckla ett livskraftigt näringsliv. Konsekvensen är att i detta fall kommer kraven på begränsningar i och omprövningar av de offentliga trygghetssystemen att dikteras av en ekonomisk verklighet på ett betydligt brutalare sätt än om Sverige blir medlem i EG. Vänsterns verklighetsbild av att

Sverige kan bibehålla sin välfärd utan att egentligen anstränga sig är också i detta sammanhang genomfalsk.

Systemskifte behöver vi svenskar för att få en bättre vardag och en bättre framtid. Vi har rätt till valfrihet och bättre kvalitet i vård, barnomsorg och skola och det får vi endast om de offentliga monopolen bryts upp. Vi har också rätt till lägre skatter. Det är ett oacceptabelt skattetryck som tvingar löntagare och pensionärer att gå till socialen för att klara uppehållet.

Ett EG-medlemskap behöver vi för att värna våra nationella intressen inför framtiden. Det ligger i vårt nationella intresse att bli en del av de europeiska nätverk som nu byggs upp på samhällslivets alla områden. Det ligger i vårt nationella intresse att bli en del inte bara av den nya europeiska ekonomiska ordning som byggs upp utan också av den europeiska rättsordning och säkerhetsordning som kommer att växa fram.

Ett svenskt medlemskap i EG innebär att Sverige på ett konstruktivt sätt börjar gripa sig an de utmaningar som ligger i den pågående internationaliseringen av mänskliga och samhälleliga förhållanden som äger rum på global basis antingen vi vill det eller inte. En svensk sologång kommer att göra oss inte bara till andra klassens européer utan också till andra klassens världsmedborgare.